

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 19087/2024
19.12.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Бојана Павловић Сарић, адвокат из ..., против тужених ББ из ..., чији је пуномоћник Миро Оровић, адвокат из ... и ВВ из ..., чији је пуномоћник Биљана Јанковић, адвокат из ..., ради предаје у посед и чинидбе, одлучујући о ревизији туженог ББ изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5426/23 од 12.01.2024. године, у седници одржаној 19.12.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог ББ изјављена против става другог и четвртог изреке пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5426/23 од 12.01.2024. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П 4042/22 од 19.04.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца да суд обавезе туженог ББ да му преда у посед део кп. бр. .. – њива ... од 89м² КО ... и то део у површини од 60м² у следећим мерама и границама: од тачке А на граници кп. .. и .. (према улици ...) у правцу североистока у дужини од 13,67 метара до тачке Б, затим границом са кп. бр. .. у правцу југоистока до четворомеђе кп. ..., .. и .. у дужини од 4,65 метара, затим у правцу југозапада границом са кп. .. у дужини од 13,88 метара до четворомеђе кп. ..., .. и .., затим границом са кп. .. у правцу северозапада у дужини од 4,8 метара, где се завршава у почетној тачки А, као и да са кп. .. КО ... измести постојећу септичку јаму, те да омогући тужиоцу несметано коришћење описаног дела кп. бр. .. КО ..., све у року од 15 дана од пријема писменог отправка пресуде. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца да се обавезе тужени ВВ да тужиоцу преда у посед кп. ..., њива ..., од 19м² КО ... и поруши металну ограду на бетонском парапету, која се налази на граници између кп. бр. .. са једне стране и кп. бр. .. и делом са кп. бр. .. са друге стране, све уписано КО ..., као и потпорни зид према кући тужиоца, који се налази делом на кп. .. и делом на кп. .. у дужини од 7,26+3,92 метра све КО ..., у року од 15 дана од пријема писменог отправка пресуде. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да друготуженом ВВ на име трошкова спора

исплати износ од 100.500,00 динара са законском затезном каматом на овај износ од дана наступања услова за извршност пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 5426/23 од 12.01.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Другог основног суда у Београду П 4042/22 од 19.04.2023. године у делу става другог изреке којим је одбијен тужбени захтев да суд обавезе туженог ВВ да поруши потпорни зид према кући тужиоца који се налази делом на кп. бр. .. и делом на кп. бр. .. у дужини од 7,26+3,92 метра све КО Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу првом изреке, тако што је усвојен тужбени захтев и обавезан тужени ББ да тужиоцу преда у посед део кат. парц. број ..– њива ... од 89м² КО ... и то део у површини од 60м² у следећим мерама и границама: од тачке А на граници кп. .. и .. (према улици ...) у правцу североистока у дужини од 13,67 метара до тачке Б, затим границом са кп. бр. .. у правцу југоистока до четворомеђе кп. ..., ..., .. и .. у дужини од 4,65 метара, затим у правцу југозапада границом са кп. .. у дужини од 13,88 метара до четворомеђе кп. ..., ..., .. и .., затим границом са кп. .. у правцу северозапада у дужини од 4,8 метара, где се завршава у почетној тачки А, као и да са кп. .. КО ... измести постојећу септичку јаму, те да омогући тужиоцу несметано коришћење описаног дела кп. бр. .. КО Ставом трећим изреке, преиначена је првостепена пресуда у преосталом делу става другог изреке тако што је усвојен тужбени захтев и обавезан тужени ВВ да тужиоцу преда у посед кп. бр. .. – њива ... 19м² КО ... и поруши металну ограду на бетонском парапету, која се налази на граници између кп. бр. .. са једне стране и кп. бр. .. и делом са кп. бр. .. са друге стране, све уписано КО ..., као и потпорни зид према кући тужиоца, који се налази делом на кп. .. и делом на кп. .. у дужини од 7,26+3,92 метра све КО Ставом четвртим изреке, преиначено је решење о трошковима парничног поступка садржано у ставу трећем изреке првостепене пресуде и обавезани тужени да солидарно тужиоцу на име трошкова целог парничног поступка исплате 252.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени ББ је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права побијајући пресуду у ставу другом и четвртим изреке.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 408. у вези члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23), Врховни суд је утврдио да ревизија туженог ББ није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је по основу уговора о купопродаји овереног пред Другим основним судом у Београду под Ов 3226/13 од 19.06.2013. године, закључен са продавцем ГГ, купио у виђеном стању непокретности међу којима и кат. парц. .. површине 89м², кп. .. површине 19м² за цену од 590.000 тадашњих динара. Парцеле се налазе у КО Део кп. .. је у државини првотуженог ББ на којој је изграђена септичка јама и бунар који се више не користи, кп. бр. .. је у државини туженог ВВ и на тој парцели, која се граничи са кп. .. и кп. ..., тужени ВВ је изградио бетонски зид – парапет и на њему подигао металну ограду. Тужени ББ је у

државини дела кп. .. у површини од 60м² на ком делу је изграђена септичка јама коју су изградили његови правни претходници и били у државини од 1977. године. ВВ је у државини кп. .. од 1987. године.

При овако утврђеном чињеничном стању првостепени суд је примењујући одредбу члана 12. ЗПП и сходно члану 41. ЗОСПО одбио тужбени захтев тужиоца налазећи да су тужени одржајем стекли својину на парцелама јер су они и њихови правни претходници били савесни држаоци истих преко 20 година, те да се тужени могу сматрати претпостављеним власницима и да имају јачи правни основ на државини спорних парцела.

Другостепени суд је потврдио првостепену пресуду у делу којим је одбијен тужбени захтев тужиоца да се обавезе тужени ВВ да поруши потпорни зид – парапет на делу кп. .. у делу кп. .., преиначио првостепену пресуду у преосталом делу и обавезао тужене да тужиоцу предају у посед спорне парцеле и да тужени ББ уклони септичку јаму са кп. .. а тужени ВВ уклони металну ограду на бетонском парапету на кп. .., а на граници са кп. .. и кп. .. КО При томе, другостепени суд налази да првостепени суд није извео правилан закључак да су се стекли услови да је тужени ББ стекао својину на спорном делу кп. .. у површини од 60м², одржајем, јер првостепени суд није правилно оценио пресуду Првог основног суда у Београду П 2358/12 од 30.11.2012. године на основу које је правни претходник тужиоца ГГ – по истом основу – одржајем стекао право својине на истим парцелама па би став првостепеног суда водио закључку да је више лица (различитих интереса) имало државину на предметним парцелама у периоду од 20 година. Тужилац је стекао својину на парцелама теретним путем, па тужени имају слабији правни основ за стицање својине, те се у смислу члана 41. став 1. ЗОСПО тужилац може сматрати власником спорних парцела.

По оцени Врховног суда, правилан је закључак другостепеног суда.

Према члану 41. став 2. ЗОСПО прописано је да када се два лица сматрају претпостављеним власницима исте ствари, јачи правни основ има лице које је ствар стекло теретно у односу на лице које је ствар стекло бестеретно. Тужилац има уговор о куповини парцела (теретни правни посао), док се тужени позива на одржај. Осим тога, пресудом Првог основног суда у Београду П 2358/12 од 30.11.2012. године утврђено је да је правни претходник тужиоца ГГ стекао право својине на спорним парцелама. То указује на чињеницу да од 2012. године тужени нема потребан рок савесности одржаја за стицање својине од 20 година предвиђен чланом 28. став 4. ЗОСПО.

Наводима из ревизије не доводи се у питање правилност побијане другостепене пресуде. Чињенични наводи да је тужилац приликом куповине парцеле од ГГ а по уговору Ов 3226/13, купио непокретност у виђеном стању не може исходovati доношењу другачије одлуке а ово из разлога што то у току нижестепеног поступка тужени није доказао. Тужени се позива на стицање својине путем одржаја. Међутим, пресудом Првог основног суда у Београду П 2358/12 од 30.11.2012. године утврђено је да је правни претходник тужиоца ГГ стекао право својине на спорним парцелама. Након тога уговором је пренео својину на тим парцелама на тужиоца. Стога све то указује на околност да се не може сматрати да су тужени након 2012. године били у савесној државини спорних парцела, кад постоји утврђујућа пресуда којом је утврђено да је правни претходник тужиоца власник спорних непокретности, а која (пресуда) је

донета непосредно пре него што је правни претходник тужиоца, ГГ, предметне непокретности продао тужиоцу. Члан 41. ЗОСПО јасно је дефинисао ко се може сматрати власником у ситуацијама када више лица претендују на својину на одређеној ствари. Другостепени суд је правилно применио назначену одредбу закључивши да је тужилац својину на предметној парцели стекао теретним путем и да у том случају има предност у погледу утврђивања права својине на спорној непокретности.

Правилна је одлука суда о трошковима поступка.

Имајући у виду напред изнето, Врховни суд је на основу члана 414. став 1. ЗПП одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић